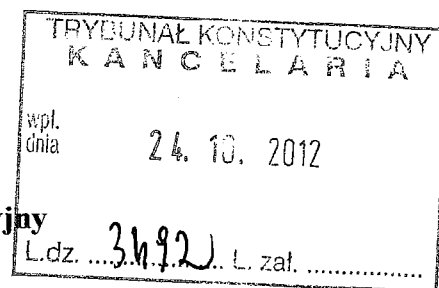

Lublin, dn. 18 października 2012 r.

Trybunał Konstytucyjny
al. J. Ch. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżący: J G

reprezentowany przez:

radcę prawnego Bogusława Dziubka
Kancelaria Adwokacka
ul. Chopina 18/8
20-023 Lublin
OIRP w Lublinie nr. Wpisu: 656

Sygn. akt Ts 199/12

Pismo dotyczące uzupełnienia braków formalnych skargi konstytucyjnej

W wykonaniu zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 października 2012 r., w sprawie wyżej oznaczonej, w przedmiocie usunięcia braków formalnych uzupełniam złożoną skargę konstytucyjną w formie określania zarzutu skargi jaki poprzez wskazanie poniżej naruszenia wolności i praw konstytucyjnych skarżącego.

Zarzut skargi konstytucyjnej:

1. Niezgodność art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. *o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych* (tekst jednolity z 2009 r. Dz. U. Nr 93, poz. 767 z późn. zm.) z art. art. 2, 32 ust. 1, 45 ust. 1, 77 ust. 2 oraz 87 ust. 1 Konstytucji w zakresie jakim wyłącza możliwość lekarza weterynarii, wobec którego orzeczono w drugiej instancji karę upomnienia, odwołania się do sądu apelacyjnego od wymierzonej mu kary dyscyplinarnej, tym samym zamknięcie skarżącemu prawa do sądu.

Wolności i prawa przysługujące skarżącemu, które zostały naruszone oraz sposób ich naruszenia.

1. Zaskarżony przepis narusza następujące wolności i prawa skarżącego:
 - 1) zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji)
 - 2) zasadę demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji)
 - 3) zasadę równości obywateli wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji).
 - 4) zasadę prawa do sądu (art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji).

Zaskarżony przepis godzi w zasadę demokratycznego państwa prawnego, pozwala bowiem sądom korporacji zawodowej lekarzy weterynarii na dowolne, nieuwarunkowane spełnieniem jakichkolwiek przesłanek prawnych naruszanie procedur prawnych w prowadzonych postępowaniach, bez jakiegokolwiek kontroli przez sąd powszechny odwoławczy. Tym samym narusza on również zasadę demokratycznego państwa prawa.

Zaskarżony przepis godzi w istotę prawa skarżącego do wolności i równego traktowania przez władze publiczne, w ten sposób, że pozbawia go możliwości ochrony swoich praw przed sądem apelacyjnym. Najbardziej generalne sformułowanie tej zasady znalazło wyraz w stwierdzeniu, iż "wszyscy są wobec prawa równi". Oznacza to prawo do równego traktowania obywateli przez władze publiczne, której to zasady władze muszą przestrzegać, w szczególności poprzez stanowienia prawa zapewniającego ochronę wolności i praw Obywatelskich. Od zasady równości Konstytucja nie zna żadnych odstępstw i wyjątków.

Zaskarżony przepis narusza wolność jednostki i jej prawa do sądu w ten sposób, że nie gwarantuje skarżącemu prawa ochrony dobrego imienia, czci i honoru w kontekście wykonywania zawodu lekarza weterynarii, zawodu zaufania społecznego, pozbawiając go drogi do sądu, poprzez brak możliwości wniesienia odwołania do sądu powszechnego od orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne. Tym samym stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady prawa do sądu (art. 45 ust. 1 i 77 ust. 2 Konstytucji). Prawo to obejmuje prawo do skorzystania z pełnej procedury odwoławczej i otrzymania merytorycznego rozstrzygnięcia w ramach kontroli wydanego niekorzystnego orzeczenia dla skarżącego. Żadna bowiem ustawa nie może zamykać nikomu sądowej drogi dochodzenia naruszonych wolności i praw.

Bogusław Dziubek
Radca prawny

